

CUGETUL ZILEI

„...esențialul în lumina nu este ceara care lasă urme, ci lumina“.

Saint — Exupéry

LOZINCILE MORTII

Îmi amintesc, copleșit de tristețe (despre care unii spun că e un păcat) de zilele celui decembrie sublim și nebun în același timp, de acei mulți nevinovați uciși de nimeni — nu — știe — cine și îmi mușcă limba ca să nu țin. Aș vrea să uit dar nu pot — și nici nu trebuie. Rememorez, rememorez... cum, obsedant, fac și alți nefericiți participanți la tragicul eveniment.

Se striga, atunci: „Fără violență!“ și alte lozinci neghioabe, în timp ce bestiiile fără chip (câci nu ne-a fost dat să vedem mutra vreunui „terorist“) își făcuseră din stradă un poligon de tragere și din oamenii cu piepturile goale — ținte.

Oare cine lansase sloganul ce lua sclavilor dreptul la ripostă?

Și apoi a venit vremea marilor vânzoleli, când nimeni nu mai știa despre nimeni de care parte a baricadei se află. Și atunci s-a lansat un nou slogan: „Țara are nevoie de liniște! Liniște!“ Un nou soi de a fi minăți spre abatoare, spre temnițe. Pentru că nu eram „cuminiți“ (Nota bene: fenomenul Piața Universității, mineriada și multe altele).

Oare cine lansase sloganul — căluș? În interesul cui? În nici un caz în interesul sclavilor eliberați prin moarte în timpul revoluției și nici în al celor liberi înslăviți după...

Și apoi (până acum și mai departe), un nou slogan: „Consens! E nevoie de consens!“ Pentru acest „neam al nevoii“ — cum spunea Poetul — e nevoie de consens? Întru nevoie? Întru săracie și batjocoră? Întru mușenie? Întru prostire? Întru ce?

Cine și în ce scop a lansat sloganul pentru consens — uniformizare în gândire și acțiune, aliniere în genunchi la picioarele puterii...

Vom fi nonviolente liniștiți în consensul... morții.

Traian SUCIU

Să nu uităm...

La Sibiu, opoziția s-a unit!

La un an și jumătate de la prăbușirea monopolului partidului unic (partidul comunist român) realitatea pluripartită a țării este jalnică.

Un singur partid de guvernământ, tot, p.c.r.-ul cu firma schimbată în f.s.n., a înlesnit constituirea dintre elementele extremiste a unui partid comunist pentru a se disculpa de propria-i identitate și a creat un nor de partide satelite, ca expresie maximă a concesiilor pluraliste de care este capabil. Dintr-o analiză

politologică, rezumată chiar, rezultă că Frontul Salvării Naționale nu este un partid ci o organizație politică fără doctrină și fără program politic, ORGANIZAȚIE DE ADMINISTRARE A PUTERII.

Partidele politice au suportat încă de la întemeiere avalanșa violenței comuniste. Ele sînt singurele reprezentante ale pluralismului politic. În această perioadă opoziția autentică s-a zbatut să-și găsească făgașul optim.

La Sibiu, luni 22 Iulie '91 s-au pus bazele opoziției unite anticomuniste. Au participat P.N.T. — c.d., PSD, UDMR, PNL, AC, Partidul Liberal Monarhist, Partidul Ecologist Român și Uniunea Democrat-Creștină. A fost constituit un nucleu de acțiune format din G. Dejeu și N. Zaharia (PNT—cd.), N. Jurcă și L. Iordache (PSD), Constantin Panu și Dan Neacșu (PNL), Lucian Filip (AC), M. Gogile și Al. M. Dopp (P.L.M.), Bălogh Ernest și Szambalfalvy Török Francisc (UDMR), Aurel Maxim și

Ion Ungureanu (UDC).

Sarcinile acestui nucleu de acțiune al opoziției unite sînt de a concentra pozițiile și acțiunile partidelor ce au subscris în vederea obținerii eficienței dorite și așteptate de către opinia publică a județului nostru.

El este o dovadă a unei maturități politice dobândite prin experiență și un model de acceptare a pluralismului. Succes!

(I.U.)

Expoziție cu vînzare de produse de artă populară și artizanat a Cooperativei Meșteșugărești - UCCECOM

Cadrul splendid al Muzeului Tehnicii Populare din Sibiu va fi, printr-un pavilion special amenajat, gazda unei expoziții ce reunește produse din toate culturile țării. După prezentarea făcută, cu amabilitate, de doamna Olga Horia, dr. în etnografie, se dorește eliminarea dintre exponate a falsurilor și contrafacerilor. Acestea în ultimul timp au degradat, din considerente strict comerciale, filonul autentic românesc al creației populare. Bineînțeles, expoziția din M.T.P., fiind cu vînzare, „va atenta“ și la buzunarele vizitatorilor.

Vor fi prezente, în această inedită colaborare, Cooperative Meșteșugărești cu profil popular din Sibiu, Hațeg, Brașov, Tîrgoviște, Rm. Vilcea, Iași, Banat, Țara Oașului, Tulcea etc. Astfel că, pentru

o lună, sibienii și nu numai ei, vor putea admira icoane pe sticlă și lemn, covoare, ceramică, produse de dogărie, cioplitură în lemn, costume tradiționale românești, piese de artizanat modern etc. Multe din ele și-au primit girul calitativ la Tirgul Internațional din Maroc, unde creația românească, bine apreciată, a primit o diplomă de onoare.

Astăzi, 24 Iulie ora 17,00, va avea loc inaugurarea expoziției. Sînt așteptate oficialități ale orașului și un public sibian cît mai numeros. Respectiva manifestare completează Festivalul „Cîntecele Munților“, aceste evenimente potențîndu-se reciproc. Se inaugurează, pentru Sibiu, o perioadă fastă și densă, punctată de evenimente ce vor dura pînă spre sfîrșitul toamnei. Totodată, Muzeul Teh-

nicii Populare devine altceva decît un sir încrămășat de obiecte. Anume, un spațiu ritualic, arhetipal, de investire a vestigiilor cu suflul vieții într-o semnificație etern umană.

Lucian FILIP

Ajutor pentru Basarabia

Asociația Culturală Pro Basarabia și Bucovina, Filiala „Octavian Goga“ Sibiu, întreprinde o acțiune de ajutorare a sinistraților din Basarabia.

Acțiunea se va desfășura astfel: Persoanele juridice și fizice vor putea depune bani în contul: 45.36.205.1, B.C.R. Sibiu. Cei care vor să contribuie cu încălțăminte, îmbrăcăminte, lenjerie etc, pot depune ajutoarele la centrele menționate mai jos, în zilele de MARTI și JOI, între orele 17—19.

Apelăm la donatori ca obiectele pe care le aduc să fie folosibile și curate.

Acțiunea se va desfășura în zilele de 25 și 30 Iulie, precum și în 1, 6 și 8 august 1991.

CENTRELE DE COLECTARE:

- Școala generală Nr. 1 — Cartierul Ștrand;
- Școala generală Nr. 4 — Ștefan cel Mare;
- Școala generală Nr. 6 — Hipodrom;
- Școala generală Nr. 8 — Cartierul Lupeni;
- Școala generală Nr. 18 — Str. Lungă (fostă 11 Iunie);
- Școala generală Nr. 24 — Vasile Aaron;
- Școala generală Nr. 25 — Valea Aurie.

Vă așteptăm să participați după puterea dumneavoastră și înțelegerea evenimentului tragic ce s-a abătut asupra fraților noștri basarabeni.

Președinte
Valerian SARBU

Secretar
Boris ROTARU

I.A.S. Ruja

ABUZUL LA EL ACASĂ (II)

Spuneam într-un articol anterior că pe dl. director Radu Vasile, de la I.A.S. Ruja (S.G. Hirtibaciu S.A.) nu a reușit nimeni să-l schimbe din funcție, oricît de mult a greșit. Ca un om, cu „spatele acoperit“, trăiește în continuare cu eredită ca nu-l mișcă din funcție, nici taifunul „Emmy“. Asta o vrea dînsul, pentru că, ceva mă face să cred că mai există oameni cinstiți în țara asta, și nu vor rămîne insensibili la faptele prezentate.

Spuneam că datorită „bunei gospodării“ și cu ajutorul d-lui Radu Vasile, I.A.S. Ruja a fost păgubit de 711.000 lei. Cum? Vă prezentăm mai jos faptele pentru ca d-voastră să puteți trage o concluzie.

În ziua de 25.03.1991, I.A.S. Ruja a livrat către S.C. DIANE ZOO S.R.L. (iarăși „Diane Zoo“) 36 capete juninci gestante, în greutate totală de 16.355 kg, la preț unitar de 40 lei/kg. — în valoare totală de 654.200 lei.

În realitate, în conformitate cu prevederile decretului

(Continuare în pag. a III-a)

Dan Ioan BOGDAN

DIN SUMAR:

- ◆ Un proces ciudat?
- ◆ Curtea Supremă de Justiție încalcă legea?

Zodia secerei și a ciocanului

Dușmanii de clasă

Nu numai tata, ci și frații lui, toți gospodari de frunte precum și pricepuți meșteri zidari ce-au durat nenumărate case în târgul nostru, au rezistat cu cerbicie, multă vreme, „muncii de lămurire” prin care se încerca prinderea lor în gospodăria colectivă. Zile în șir, mai cu seamă iarna, se zăvorau în curtea unuia sau altuia ca să nu dea față cu echipele de agitatori, care, după ce-i făceau opului capul calendar cu binefacerile muncii înfrățite pe ogoare, îi băgau sub nas cerearea de înscriere ca să o semneze. „Uite aici, nene Gheorghe, trage o semnătură și am terminat povestea”.

Dacă omul nu semna i se zicea: „Te înhăitezi cu dușmanii de clasă. Să știi că statul nostru democrat popular are ac de cojocul ălora care se pun de-a curmezișul mersului înainte al țării. O să te băgăm printre chiaburii ăilaltii și-o să dai la cote și impozite de-o să-ți sară ochii... Vrei să fii dus în Bărăgan ca ăia din Banat?”

Comuniștii obișnuiau să se țină de cuvânt. Mai ales când trebuiau duse la îndeplinire niște amenințări. Mai toți gospodarii înstăriți prin munca lor, au fost declarați chiaburi. Printre ei se număra și unchiul meu Danil care nu a avut ce face mai bun decât să-și cumpere un cazan de țuică, taman la sfârșitul războiului, neștiind ce zile vor veni. Trebuia să dea în fiecare an un porc și o mie de ... cărămizi. „Să știu că-mi stric toată casa și le dau cărămizile, dar în colectivă nu mă scriu...” — zicea el.

Lumea de vază a satului care nu voia să audă de colectivizare începuse să intre totuși în panică. Chiar și tata, atît de mîndru și trecut prin toate cele, începuse să-și piardă cum-pătul. „Cu ăștia nu te poți pune. Sînt oamenii dracului” — constată el, aflînd că unul sau altul care se luase în gură cu activiștii, au fost ridicați peste noapte de către securitate și nu se mai auzea de ei multă vreme. Și mulți dintre cei ridicați au dispărut...

George LIMBEANU

În articolul „Un proces ciudat”, apărut în cotidianul independent „Radical 21”, nr. 160, din 18.07.1991, pe prima pagină, se comentează acțiunea posesorie a Parohiei Ortodoxe Române „Înălțarea Domnului”, cu sediul în Mediaș, îndreptată împotriva Parohiei Române Unite cu Roma, cu același sediu.

Lăsînd la o parte inadvertențele de ordin juridic, faptic, cit și interpretarea împrejurărilor cauzei, în care autorul își scrie articolul, precizăm că procesul, din punct de vedere al respectării regulilor de procedură, n-a avut nimic neobișnuit. Obiectul cauzei îl formează o acțiune posesorie de reînțegrare.

În conformitate cu dispozițiile art. 674, pct 1-3 din Codul de procedură civilă, reclamantul este ținut să dovedească, în cererea sa posesorie, faptul că nu a trecut un an de la tulburare sau deposedare; înainte de această dată el a posedat, cel puțin un an, și posesiunea lui întru-nește condițiile art. 1846-1847 Cod civil. Atunci cînd deposedarea s-a făcut prin

violenta, nu se mai cer ultimele două condiții. Dacă întru-nește cerințele legii, cerearea este admisă, iar reclamantul este reînțegrat în posesia imobilului.

Menționăm că această acțiune nu ocrotește decît posesia, nu și proprietatea, deci este o acțiune posesorie, nu petitorie. În cadrul ei nu se analizează proprietatea, iar titlurile se cercetează numai în

Dreptul la replică

măsura în care este necesară clarificarea faptului posesiei.

În totală concordanță cu probele din dosarul cauzei, (extras S.F.), biserica „Înălțarea Domnului” face obiectul proprietății tabulare a Parohiei Ortodoxe, cu același hram.

Conform declarațiilor tuturor martorilor, biserica a fost folosită din anul 1948, în urma revenirii cultului greco-catolic la cultul ortodox, în mod continuu, neîntrerupt, netulburat, public și sub nume de proprietar, pînă în 2.06.1991. La această dată, duminică fiind, la sfîrșitul Liturghiei, (dar nu la sfîrșitul slujbei religioase, deoarece urma apoi predica, miruitul, botez și parastase, iar lumea nu părăsise biserica) un grup de credincioși greco-catolici, în frunte cu preoți aparținînd aceluiași cult au întrerupt slujba în mod voluntar, acaparînd microfonul, și au oficiat propria Liturghie, martorii, arătînd că grupul „era în stare de agresiune”.

În consecință, această tulburare voluntară a desfășurării slujbei religioase, îmbracă formă violentă. Ea a avut drept scop deposedarea parohiei reclamante de biserica unde își ținea slujbele, deposedare mijlocită prin acte materiale voluntare, care au întrerupt posesia parohiei, pîrta făcîndu-și dreptate singură, prin forță. Că a fost o deposedare voluntară, violentă, o dovedește și faptul că de la acea dată, ortodocșii nu

au mai putut face slujba în biserică, botezul, parastasele și chiar slujbele fiind săvîrșite în stradă, sau pe cîmp, deoarece atît preoților cit și credincioșilor li s-a interzis intrarea în lăcaș. Repetatele cereri de dialog, în prezența organelor locale ale puterii, au rămas fără răspuns.

Este evident că în aceste împrejurări, condițiile cerute de art. 674 cod procedură civilă au fost îndeplinite, iar acțiunea Parohiei ortodoxe a fost admisă, reclamanta punîndu-se în starea anterioară posesiei.

Așa cum am arătat, posesia Parohiei ortodoxe nu era necesar să fie utilă (art. 1856 cod civil), deși s-a dovedit că îndeplinea și condițiile art. 1846-1847 cod civil.

Este adevărat că art. 3 din Decretul 126/1990 dispune că situația juridică a lăcașurilor de cult, care au aparținut Bisericii Române Unite cu Roma, preluate de Biserica Ortodoxă Română se va stabili de o comisie mixtă, ținînd seama de dorințele credincioșilor, însă în cauza analizată nu s-a compus nici o Comisie care să analizeze situația, și a avut loc o deposedare reală, prin forță, săvîrșită în condiții de presiune morală și fizică, iar încălcarea acestui drept al posesiei se soluționează de către instanțele judecătorești, conform dispozițiilor legale sus-citate.

Dacă decretul 358/1948 a fost un act abuziv, parohia greco-catolică nu trebuia să-și facă dreptate singură. Nu se restabilește o situație de drept printr-o altă încălcare a legii.

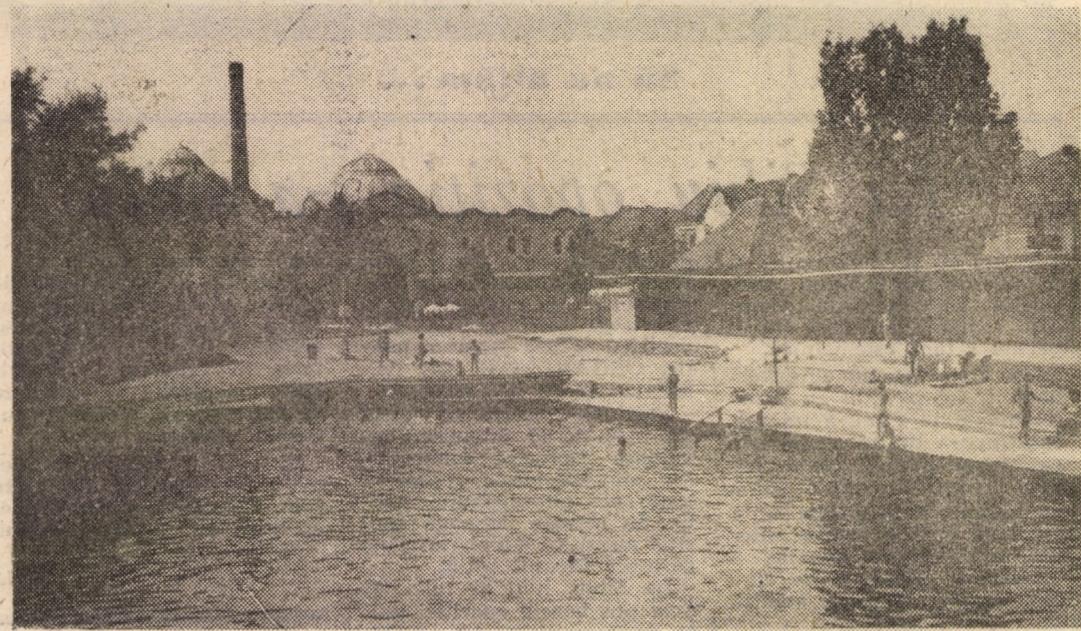
Confrunțați cu atîtea neajunsuri, contradicții de tot felul, românii măcar între ei să-și găsească liniștea, în înțelegere și toleranță.

Menționăm că aprecierile asupra modului de soluționare a cauzei sînt subiective, tendențioase. Dezordinea din sala de ședință au provocat-o cei prezenți la proces, nu președintele instanței, care după atenționări repetate, a fost nevoit să-i evacueze pe cei turbulenți.

În concluzie, este de reținut că procesul s-a judecat în cadrul legal.

PODIA Alexandru
— avocat —

BUCUROȘI DE OASPEȚI

Sperăm să fie vreme bună pentru ca oaspeții francezi să profite din plin de binefacerile ștrandului nostru.

Foto: Iulian PREDA

Un grup de cadre didactice din Liceul Teoretic Ocna Sibiului, au inițiat, încă din iarna anului trecut, organizarea unei vizite cu oaspeți dragi din Franța.

Invitația oaspeților din St. Julien de Concelles, cadre didactice și elevi, a fost perfectată pentru perioada 25 iulie — 5 august 1991.

Emoțiile întîlnirii cresc pe măsura apropierii datei de 25 iulie, cînd oaspeții din Franța sînt așteptați cu nerăbdare la Liceul Teoretic Ocna Sibiului. Aici au fost amenajate camerele de dormit, sala de mese și toate dependențele necesare unui sejur confortabil de două săptămîni. Pe întreaga perioadă a vacanței în România, oaspeții francezi vor fi însoțiți de profesorii și elevii din Ocna Sibiului, care le-au pregătit interesante activități, din care enumerăm cîteva:

— primire tradițională românească, la care elevii români sînt îmbrăcați în port național;

— întîlnire cu membrii Asociației de Prietenie România — Franța — Ocna Sibiului — St. Julien de Concelles;

— seară culturală cu o piesă de teatru prezentată de oaspeții francezi și program de dansuri populare românești prezentate de elevii din Ocna Sibiului;

— expediție în Munții Cîbinului, cu ședere la Cabana Fîntînele și vizită la Sibieli;

— vizitarea Sibiului și împrejurimilor;

— vizită la o stîină de oi;

— activități sportive pe terenurile școlii.

În perioada 31 iulie — 13 august, sosește în Ocna Sibiului un alt grup cu cadre didactice și elevi francezi din aceeași localitate, St. Julien de Concelles. Acest grup se numește „SCOUT” și vine la Școala din Ocna Sibiului, pentru a sprijini, prin muncă, amenajarea unor spații școlare. Acești elevi și-au propus să amenajeze un spațiu de joacă pentru copii la Grădiniță și să tapeteze două săli de clasă din Școala Ocna Sibiului. Și pentru acest grup s-au amenajat spațiile de cazare și masă, iar cadrele și elevii liceului nostru, vor fi prezenți în permanență la activitățile organizate de oaspeții francezi.

Programul lor va cuprinde și refacerea marcajelor pe traseul montan Fîntînele-Crint, cu toate materialele aduse din Franța.

Așteptăm cu nerăbdare vizita celor două grupuri.

Directorul Liceului Teoretic

Ocna Sibiului

prof. Marin RADOI

Ce-ar fi...

Pașii ne poartă cu tristețe prin vechiul nostru oraș, cu străzi întortocheate, uneori prea înguste pentru noi, cei de acum, dar, poate, gîndite așa în spiritul acelor vremi de comuniune și apropiere, poate conturînd pedanteria timpurilor apuse.

Vremuri bune, vremuri tulburi, toate cîte or fi fost, oamenii de atunci, din dedemult și cei de din mai aproape, au știut să păstreze, să refacă, să susțină dănuirea.

Rememorările își au rostul lor, de a te reafila în ceea ce a fost bun sau, dimpotrivă, de-a te readuce în atmosfera unor trăiri mai puțin fericite, îndemnîndu-ți atunci cugetul să le îndepărtezi, să nu le îngădui revenirea, nici măcar în memorie.

Dar ce facem noi? Ce se întîmplă cu noi, care am dori să găsim punea de salvare pentru această nație de demult, de acum și cea de va veni? În ce spațiu sufleteș ne mișcăm? Ce facem pentru a reuși, după 50 de ani de politică psihologică, de robotizare a memoriei și a gestului? Cum arătăm noi, cum arată locul viețuirii noastre? Cum arată orașul? Începem oare să ne complacem în această atmosferă de mizerie crasă, riscînd să ne domine? Să fie, oare, aceasta coordonata evolutivă a societății românești? Să nu observăm că ne coplesțește urîtul, care încearcă să se așeze straturi-straturi peste oraș, peste noi și, cel mai grav, pe conștiințele dezorientate? Gunoi și murdărie peste tot, praful care ne inundă sufletele, spații verzi sau locuri de agrement într-o stare deplorabilă! Unde să ne găsim odihna gîndurilor răvășite de atîta diversitate, pe care o înghițim zilnic, fără putere de discernere? Cine este acel zeu al binelui pe care trebuie să-l găsim, și pe care îl așteptăm cu o nepăsare nejustificată? Îl așteptăm pe absurdul Godot, care nu va veni nicicînd? De ce?

Ce-ar fi ca fiecare dintre noi să înceapă

a lucra pentru desprăfuirea societății românești? Ce-ar fi, dacă azi sau mîine, fiecare din noi, buni sau răi, îmbunați sau înrăiți ar sta de vorbă cu conștiința lui?

Ce-ar fi dacă am hotărî de mîine să ne purtăm mai civilizată ea azi, dacă am încerca să-l atenționăm pe aproapele nostru că nu se cuvine să-și bată joc de tot ce a mai rămas — în halul în care a rămas — să nu mai facă un anume gest necugetat, devenit reflex prin întreținerea mizeriei?

Frumos și civilizată! Să reînviem fiecare după puteri, din zona de gînd nealterat, pentru a afla, acele vorbe modeste și înțelepte, prin care ne adresăm aproapei!

Să începem dar, din aproape în aproape! Ar fi bine, poate, să ne ordonăm acest oraș. Să ezitam, cînd vrem să aruncăm un anume obiect rezidual, la întîmplare, pe stradă, să-l păstrăm pînă la găsirea unui coș de gunoi. Poate ne vom obișnui în timp să nu mai aruncăm din goana automobilului orice, oriunde. Sau, ce-ar fi dacă toate spațiile verzi din apropierea casei sau blocului, ar deveni preocuparea noastră de sfîrșit de săptămînă? Să încercăm aranjarea acelor flori sau plante decorative, atîtea cîte sînt, într-un minim mod estetic, nicidecum lăsate pradă gunoaielor. Să învățăm zilnic respectul locului public, loc pentru noi și pentru aproapele nostru. Să nu uităm nici un moment că toate sînt pentru om, să încercăm, cu pași mărunți măcar, să înnobilăm această viață atît de necăjită.

Poate, zic poate, făcînd ordine în jurul nostru, zilnic, vom reuși în curînd să ne facem ordine și în conștiință; să învățăm ce e rău și ce e bine pentru societatea românească, să învățăm să fim din nou uniți, să hotărîm cu anume vom da pe viitor mandatul reprezentării noastre, ea societate ce trebuie respectată. Să învățăm că numai respectîndu-ne pe noi vom convinge orice privire exterioară că națiunea română cere respect.

F. RĂDULESCU

Curtea Supremă de Justiție încalcă legea?

S-ar părea că da, în raport cu modul în care s-a derulat procesul de strămătură, de la primirea cererii, acordarea termenului, citarea părților și respingerea excepției de inadmisibilitate invocată de reclamantul Nițurad Dumitru, în ședința din 17.07.91 a Curții Supreme de Justiție!

Pe ce se bazează aceste afirmații?

1. Cererea de strămătură a cauzei a fost înregistrată la Curtea Supremă de Justiție vineri, 5 iulie 1991, fiind formulată de către dl. Cochinescu Nicolae, prim-adjunct al procurorului general al României, prieten (după informațiile noastre) cu piritul Dumitrescu C-tin.

2. Deși practica în materie a Curții Supreme de Justiție este de a acorda termen de o lună, o lună și jumătate chiar și în cazul unei cereri de strămătură, pentru a se asigura citarea părților conform dispozițiilor art. 88 din Codul de procedură civilă, în cauză s-a acordat termen pe data de 17 iulie (cu o zi înainte de termenul de judecată fixat de Judecătoria Sibiu în cazul în speță). Părțile au fost citate prin Tribunalul Județean Sibiu, în dimineața celei de a doua zi lucrătoare, care a urmat zilei de înregistrare a cererii la Curtea Supremă de Justiție, respectiv luni 8 iulie 1991, ora 8.30.

3. Deși este evident că Procuratura Generală nu este parte în proces și deci nu poate formula cerere de strămătură, deși nu s-au produs dovezi

din care să rezulte că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită calității părților, conform art. 37, alineat 2 din Codul de procedură civilă, instanța supremă admite cererea de strămătură, creștând după părerea noastră un precedent nesătos pentru justiție. În treacăt fie spus, la Curtea Supremă de Justiție lucrează soția d-lui Cochinescu.

La ședința Curții Supreme de Justiție din București, care a avut loc la data de 17 iulie a.e., piritii nu s-au prezentat. S-a dispus strămătură la Alba-Iulia, dosarul cauzei urmând să fie remis Judecătoriei Alba, care va stabili următorul termen de judecată.

Sperăm că, deși dată fiind situația, vom putea ține la curent opinia publică sibiană cu derularea procesului. De la Sibiu la Alba-Iulia nu este decât o zvirătură de băi!

Date fiind faptele prezentate, se impun câteva întrebări justificate:

1. Oare la Curtea Supremă de Justiție s-au exercitat intervenții sau presiuni?

2. Oare Procuratura Generală a rezolvat toate dosarele penale privitoare la evenimentele din decembrie '89 înclt are timp să intervină într-un proces civil?

3. În ce scop s-a aprobat strămătură?

4. Ce interese sînt în joc?

5. Oare Procuratura Generală se teme de o soluție care să fie în defavoarea unei persoane aflate sub oblăduirea ei?

6. De ce oare Procuratura Generală nu a dispus efectuarea unei anchete administrative (cu atât mai mult cu cît i-a fost înaintat un memoriu de către reclamantul Nițurad Dumitru) pentru a evita acest litigiu, în loc să ceară strămătură procesului?

Camelia PENTELESCU

Notă: În interogatoriul luat de către reclamantul Nițurad Dumitru piritului Dumitrescu Constantin, la întrebarea acestuia dacă norei piritului s-a repartizat din fondul locativ de stat un apartament piritul răspunde: „Nu cunosc”.

Noi cunoaștem. Norei d-lui Dumitrescu Constantin i s-a încheiat contractul de închiriere nr. 728/10.01.91 pentru locuința situată în str. Alea Seviș bl. 1, ap. 21. În prezent apartamentul este ocupat de fosta chiriașă, întrucît locuința în care urma aceasta să se mute încă nu este terminată.

(C.P.)

LOAZA POMPONEL

Nu-i vorba nici de o ghibolă, nici de o vacă, este vorba de una mai mult proastă decît frumoasă. Un fel de „Pomponel” de salon, cu busuioac de plastic în zuluful blonzi, asortați la pistrii asimetrice.

De puturoasă este mai mult decît harnică, dar gureșă nevoie mare. Își dă ochii peste cap și vorbește într-una, venindu-i tare greu să-și mute fundul de pe un scaun pe altul.

Loaza „Pomponel” se vrea o dulceată, deși este o acritură, care atunci cînd are de lucru o apucă vertijul și fuge la mămicuța ei să se odihnească, lăsîndu-i pe ceilalți să se încurce în probleme nerezolvate.

Bine fardată, bine pavoazăată încearcă să pară o doamnă, fără prea mare succes. Sub hainele țipătoare, se vede de dincolo de Dealul Dăii, că se ascunde o mahalagioaică.

De, ca toți parvenitii, are o memorie scurtă. A uitat că a fost strînsă de pe drumuri atunci cînd nu avea serviciu și că aproape doi ani a trăit împărătește pe seama celor care munceau pentru ea. Asta, doar pînă în ziua în care a vrut mai mult și s-a înhăitat la căruța ticăloșiei cu alți hrăpăreți, pentru a răsturna lumea.

Chiar dacă prin absurd soțul ei ar deveni președintele Americii, ea ar rămîne tot LOAZA POMPONEL.

Dan Ioan BOGDAN

Grafică de Petre DUMBRAVEANU

Romizarea României

Dacă problema națională și socială a țiganilor a fost ignorată, aproape o jumătate de secol de comunism, după „zavara” din decembrie '89, ea a erupt în realitatea vieții cotidiene. Cu excepția unor profesii manuale, înșușite, exercitate și transmise în interiorul comunităților (citez doar prelucrarea metalelor — căldărari și prelucrarea lemnului — rudari), accesul țiganilor la instruire este restrîns sau inexistent. Cea mai la îndemînă modalitate de asigurare a unor venituri a fost și este, în condițiile lipsurii economice, colportajul unor mărfuri (și banii sînt o marfă, vandabilă fiind cea bună) la bursa neagră. Poziția socială și geografică suburbană a țiganilor justifică această realitate. Astăzi ei sînt, prin firea lucrurilor, promotorii unor activități specifice capitalismului sălbatic, consumat în alte țări cu două secole în urmă, sau prezent — astăzi, în periferia economiei unor țări din lumea a treia. Ceea ce găsesc de cuviință să întreprindă țiganii reprezintă, obiectiv, limita socială și economică a lor. Esența problematicei lor este mai degrabă socială și culturală decît etnică. Interesant este că guvernul nu și-a propus să analizeze și să rezolve problema, ci și-a însușit atitudinea romilor. Activitățile desfășurate în umbra lui au caracterul unui afacerism de bazar oriental, botezat — autohton — bisniță.

După căderea lui Ceaușescu nu s-a declanșat un proces de integrare a romilor, ci un

proces, favorizat oficial, de devălmășire tribală orientală, un proces de romizare. Fiii cominterniștilor se românizează în timp ce romizează România.

Ion UNGUREANU

„SIBIANA” în perioada vîrfului de producție

— convorbire cu dl. ALEXANDRU ACARU, directorul Societății comerciale „SIBIANA” S.A. —

— D-le director, ați avut reclamații din partea consumatorilor?

— Foarte rar. Doar la produse care se predau zilnic în rețeaua comercială. Au fost cîteva cazuri cînd laptele s-a acidulat, acasă, la consumatori.

— Din ce cauză?

— Datorită faptului că produsele lactate nu au fost ținute de către comercianți în vitrinele frigorifice.

— Cum a decurs negocierea salariilor în întreprinderea pe care o conduceți?

— Nu au fost probleme. Am mers pe sistemul de negociere directă.

— Între cine și cine?

— Fiecare salariat în parte a negociat cu reprezentanții conducerii și ai sindicatului. Salariile s-au stabilit în funcție de posibilitățile reale ale societății. Creșterile de prețuri nu se reflectă în nivelul salariilor ațta vreme cît prețurile sînt subvenționate de stat.

— Ați procedat la restrîngere de personal?

— Nu. Ne aflăm în perioada vîrfului de producție. Apoi vom efectua o redistribuire în cadrul activităților societății.

— Conflicte de muncă ați avut?

— Niciunul. Salariații au înțeles situația. S-au prelucrat cu ei condițiile negocierii. Salariații au dovedit atașă-

ment față de locurile de muncă.

— D-le director, ce proiecte de viitor aveți?

— În primul rînd trebuie să găsim modalități de a participa la licitațiile valutare. Iar valuta va trebui dirijată exclusiv în direcția rețehnologizării, singura modalitate cunoscută de a produce mai mult, mai bine și mai ieftin.

O altă dorință a noastră este să avem cel puțin 3 magazine proprii în zonele dens populate ale orașului, în care să se poată desface toată gama sortimentală a produselor fabricate de noi.

— D-le director, doriți să transmiteți ceva consumatorilor?

— Mai avem greutăți în returnarea ambalajelor de sticlă. Rugăm publicul consumator să nu utilizeze ambalajele (sticle și borcane) în alte scopuri, să nu păstreze în ele vopsea, produse petroliere sau substanțe toxice, și, mai ales, să nu le predea după aceea la punctele de achiziție.

Folosesc acest prilej pentru a solicita un sprijin din partea lucrătorilor din comerț. Laptele și produsele lactate sînt alimente dintre cele mai perisabile. Trebuie acordată cea mai mare atenție acestui fapt.

A consemnat
Ovidiu TOMULEȚIU

Abuzul la el acasă (II)

(Urmare din pag. I)

43/76 prețul unitar la data livrării era de 45 lei/kg., preț calculat în raport cu mai mulți parametri. Acest lucru nu s-a făcut din neglijență, ci în scopul vîdit de afaceri. Pentru cine? În nici un caz pentru I.A.S. Ruja. Beneficiar al acestei „mici ciupeli” a fost S.C. Diane Zoo S.R.L., la care sînt acționari o mulțime de persoane cu funcții de răspundere în agricultura județului. Aceste persoane, probabil nu au nici o putere în a-i acorda protecție d-lui Radu Vasile.

La această livrare s-au opus cîteva angajați care de atunci nu au decît necazuri.

Ba mai mult, livrarea a fost efectuată cu puțin înainte de 01.04.1991, dată de la care prețurile s-au majorat la aproximativ 66 lei/kg.

Și dacă a ținut în 25.03.1991, de ce să nu țină și în 26.03.1991, cînd I.A.S. Ruja a livrat, către aceeași DIANE — ZOO, zece capete de juninci gestante la prețul de 35 lei/kg., în loc de 45 lei/kg., preț în vigoare pînă la 01.04.1991 și 66 lei/kg. după 01.04.1991. S-au mai livrat tot în direcția respectivă 31 capete femele de 12—13 luni, la prețul de 35 lei/kg. în loc de 40 lei/kg. și respectiv 52 lei/kg., după 01.04.1991.

Și așa, din aproape în aproape s-a ajuns la suma de 711.000 lei, sumă pe care dl.

director Radu Vasile a transferat-o din buzunarul I.A.S.-ului pe care-l conduce în buzunarul S.C. Diane — Zoo S.R.L., ajutat bineînțeles de cine trebuie.

Degeaba s-au opus cîteva din subalterni, directorul a susținut sus și tare că acesta este ordinul frustului și al departamentului. Oare trustul și departamentul erau interesate să-și păgubească una din unitățile din subordine? Greu de crezut! Și totuși, dacă dl. Radu Vasile nu minte (?), atunci cînd afirmă că au fost ordinele trustului și ale departamentului, atunci, undeva acolo „sus” există indivizi interesați mai mult de punga proprie decît de soarta unui oarecare I.A.S. Înseamnă că cineva a găsit modalitatea de a se îmbogăți dintr-un condei, trecînd pe lingă lege și dîndu-i cu tilfa. Adică, cineva a furat, a fost prins a fost arătat lumii și totuși a rămas nepedepsit.

Oare Justiția, Poliția și BUNUL SIMȚ să fi dispărut complet din România? Nu cred și de aceea așteptăm cu nerăbdare ancheta viitoare care, sperăm va fi una adevărată și care-l va pune pe fiecare la locul său, pentru că lucrurile sînt încurcate rău la I.A.S. Ruja și o dată tot va trebui ca cineva să le descurce, oricît de mult se opune dl. Radu Vasile ajutat de pilele, cunoștințele și relațiile sale.

(Va urma)

Pentru prevenirea unor evenimente nedorite pe timpul recoltării și depozitării cerealelor păioase, pompierii militari recomandă respectarea următoarelor măsuri de prevenire și stingere a incendiilor:

— izolarea lanurilor față de drumuri, păduri, câi ferate, prin fișii paralele, recoltate și arate, cu o lățime de 25—50 metri;

— amenajarea locurilor de fumat;

— amenajarea locurilor pentru alimentarea cu carburanți;

— dotarea posturilor mobile de incendiu la fiecare punct de recoltare cu: 1—2 pluguri sau discuri și mijloace de tractare; 5 stingătoare; 5 coase; 10—15 măști de năuie cu coadă de minim 3 m; 10 găleți; 1 rezervor de apă de 500 l; 1 cisternă remorcabilă cu pompă, din dotarea unității;

Prevenirea Incendiilor la recoltarea cerealelor păioase

— interzicerea intrării în lan a persoanelor cu țigări, chibrituri sau alte surse de foc;

— dotarea utilajelor de recoltat și transport cu mijloace de primă intervenție astfel: tractoare — 1 stingător cu praf și CO₂; tractoare cu remorcă — 2 stingătoare cu praf și CO₂; combine de recoltat — C 12 și C 14 — 1 stingător cu praf și CO₂; 1 mătură de năuie cu coadă de minim 3 m; 1 butoi cu apă de 60 l; motocositori — 1 stingător cu praf și CO₂; autoturisme, autocamioane, autocamioane, autoîncărcătoare — 1 stingător cu praf și CO₂; autocamioane cu remorcă — 2 stingătoare cu praf și CO₂;

— instruirea zilnică a personalului participant la recoltare pe linie p.s.i.;

— asigurarea spălării zilnice a combinelor;

— verificarea stării tehnice a instalațiilor electrice, a sistemului de eșapare a gazelor, curelelor și lagărelor în mișcare;

— supravegherea lucrărilor cu foc deschis și a altor lucrări cu pericol de incendiu;

— asigurarea pazei locurilor de parcare a utilajelor pe timp de noapte.

Grupul județean de pompieri

Legea protecției minorităților naționale din Romania (II)

PARTEA GENERALĂ

Art. 1 — În România toți cetățenii sînt egali în fața legii, fără deosebire de rasă, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie sau de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Minoritățile naționale sînt recunoscute ca entități distincte; dreptul lor inalienabil la identitate etnică, culturală și lingvistică proprie este consfințit prin Constituție.

Membrilor minorităților naționale le este garantată — în conformitate cu documentele, pactele, convențiile și acordurile internaționale în domeniu — exercitarea deplină și efectivă a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, la adăpost de orice discriminare sau tentativă de asimilare împotriva voinței lor. Statul român le asigură libertatea informației și exprimării opiniilor și crează și favorizează condițiile păstrării, dezvoltării și exprimării identității lor specifice în toate domeniile vieții politice, economice, juridice, sociale, culturale și religioase.

Art. 2 — Termenul de minoritate națională definește orice grup de cetățeni români care numericeste este inferior populației majoritare a țării, se deosebește de aceasta prin elemente ca: rasă, limbă, origine geografică, tradiție cultural-istorică, religie și da dovadă de conștiință solidarității privind păstrarea culturii, tradițiilor și limbii comune.

Orice grup care se conformează circumstanțelor acestei definiții va fi recunoscut ca minoritate națională.

Art. 3 — Orice cetățean este liber să-și declare naționalitatea sa, fără ca din aceasta să-i rezulte vreun dezavantaj. Organele de stat sînt obligate să accepte ca atare declarația asupra naționalității, orice cercetare în acest sens fiind interzisă.

Organizațiile fiecărei minorități naționale vor putea recunoaște apartenența unui cetățean la acea minoritate în funcție de elementele și datele prevăzute în statutele lor. Acestea sînt în drept să solicite documente care să probeze apartenența la minori-

tatea respectivă.

Art. 4 — Persoanele aparținînd minorităților naționale sînt obligate să respecte Constituția României, să apere valorile statului de drept și democratice și să-și îndeplinească obligațiile ce le revin ca cetățeni ai României.

Fundamentul loialității lor față de stat îl constituie respectarea de către organele statului a prevederilor constituționale și legale precum și a acordurilor și actelor internaționale privind drepturi-

festare de violență contra uneia persoana, unui grup de persoane sau unei organizații etnice, bazată pe discriminare națională, etnică, rasială sau religioasă, precum și împotriva bunurilor culturale ale unei naționalități va fi pedepsită de lege.

Art. 6 — În toate problemele care privesc drepturile individuale și de grup ale unei minorități naționale, este obligatoriu a se ține seama de voința liber exprimată a reprezentanților ei.

— PROIECT —

le omului și ale minorităților naționale.

Art. 5 — Atît statul cît și fiecare naționalitate în parte, majoritară sau minoritară, au obligația să asigure un climat favorabil cunoașterii, înțelegerii, și respectării reciproce, toleranței, cooperării și solidarității între toți cetățenii țării, fără deosebire de origine etnică, tradiție culturală sau credință religioasă. În acest scop, statul va favoriza comunicarea între minorități și populația majoritară, între grupurile minoritare precum și între membri aceleiași minorități. Măsurile ee vor fi luate în acest sens vizează îndeosebi domeniile învățămîntului, culturii și informației.

Statul, persoanele fizice și juridice nu sînt îndreptățite să întreprindă ceva ce ar putea aduce atingere specificului național și demnității vreunei naționalități, să favorizeze sau să defavorizeze una față de celelalte, să creeze sentimente de invidie și ură.

Nu constituie favorizare sau discriminare, după caz, a unei minorități în sensul alin. 1 al prezentei legi, mînte să protejeze păstrarea identității unei minorități naționale sau realizarea egalității ei cu celelalte naționalități.

Orice incitare la sau mani-

Deciziile politice și administrative adoptate pe cale majoritară nu trebuie să dezavantajeze în nici un fel minoritatea.

Art. 7 — Statul va lua măsurile necesare pentru a asigura ca, în regiunile în care membri unei minorități naționale alcătuiesc majoritatea populației, cei care nu aparțin acestei minorități să nu fie expuși vreunei discriminări.

Fără motive bine întemeiate și fără încuviințarea celor în cauză, nu se poate modifica nici delimitarea unităților politico-administrative și

circumscripțiilor electorale, în care locuiesc minorități naționale, nici structura lor etnică.

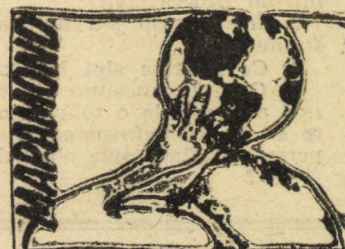
Politica de asimilare artificială sau forțată și izgonirea în masă a membrilor unei minorități naționale este considerată genocid și constituie o crimă împotriva umanității. Nu este permisă sub nici-un motiv strămutarea forțată a membrilor unei minorități naționale în interiorul sau exteriorul țării.

Art. 8 — Persoanele care aparțin minorităților naționale se bucură de drepturile lor individuale sau în asociere cu alți membri ai grupului lor. Exercițarea sau neexercitarea acestor drepturi nu poate antrena un dezavantaj pentru o persoană care aparține unei minorități naționale.

Minoritățile naționale vor fi protejate de stat față de orice activități ce ar putea pune în primejdie existența lor.

Nu va fi considerată acțiune neioală față de stat și ca atare nu poate fi urmată de discriminare sau urmărire penală o acțiune în fața unor instanțe judecătorești precum și a unor organisme politice naționale sau internaționale, guvernamentale sau neguvernamentale, vizînd reprezentarea sau apărarea intereselor individuale sau de grup ale membrilor unei comunități naționale.

(va urma)

ISRAELUL ÎN FAȚA ÎNGĂLCĂRII TABUULUI ARAB

Ierusalim 22.07 — După acceptarea planului de pace american de Siria, Egipt, Iordania și Liban, indiferent de răspunsul Israelului, al cincilea turneu de după încheierea războiului cu Irakul, al ministrului de externe american, Baker, a fost fructuos. Numai egipteanul Sadat, a mai încălcat taboul arab de a negocia cu israelienii, dar a făcut-o cu prețul vieții. „Israelul este încolțit de conferința de pace” o spune într-un titlu, ziarul „Liberation” (22.07.) care continua: „Shamir spune nîet planului de pace, dar israelienii știu că nu-și pot permite o ruptură cu SUA”. Ziarul „Le Monde” (22.07.) concluzionează: „Ceva, ceva se schimbă pe eșichierul Orientului Apropiat, imobil de mult timp”. Buni, Baker și-a încheiat vizita în Israel, plecînd la Kuala Lumpur (capitala Malaysiei, din peninsula Malacca), unde va participa la conferința statelor din Asia de sud-vest (ASEAN). Postul premier israelian Begin, referindu-se la poziția israeliană de negocieri bilaterale consacrate anexării Golanului, fără condiții preliminare, a spus: „Golanul a fost și va fi în veci pămînt israelian”, respingînd planul de „teritorii în schimbul păcii”. Premierul Shamir este foarte rezervat în a accepta oprirea implantărilor în teritoriile ocupate, deoarece se teme că orice cedare a Israelului ar putea deceda în pierderea acestor teritorii. Dar principala obstacol în calea conferinței de pace, o constituie componența delegației palestiniene care va fi invitată la tratative. George Habash (lider al Frontului Popular pt. Eliberarea Palestinei — cu baza la Damasc) respinge for-

mula unei delegații iordaniano-palestiniene.

BUSH SI-A ÎNCHIEAT TURNEUL EUROPEAN

Ankara — 22.07. — După 9 zile petrecute în Europa, președintele Bush s-a întors pentru o săptămînă în SUA. Apoi, ultimele două zile ale acestei luni le va petrece la Moscova, în compania lui Gorbaciov. Turcia poate fi satisfăcută de înalta vizită. Anul viitor, 625 milioane dolari vor sosi ca ajutor american, iar satele turce din apropierea graniței cu Irakul, care au avut de suferit din cauza infiltrației kurde, vor primi cînd un ajutor de un milion de dolari. Ciprioții au privit cu scepticism imaginile TV în care Bush apărea alături de Ozal (președ. turc) promînd rezolvarea crizei cipriote. De altfel Ghorghios Vassiliou (președ. Ciprului), după o convorbire cu premierul grec, Mitsotakis, a respins propunerea americană de convorbiri cvadripartite.

UN INTERVIU AL LUI ȘEVARDNADZE

Paris — Ziarul francez „Le Figaro” din 22.07. a.c., a publicat un interviu al celui care, acum 6 luni, demisiona din funcția de ministru de externe al U.R.S.S. Șevardnadze găsește că a fost esențial ca Gorbaciov să se deplaseze la Londra pentru a participa la reuniunea „G-7” în scopul cooperării cu Occidentul în orientarea investițiilor și nu neaparat pentru a obține credite. Referindu-se la „afacerea germană” spune că a fost spontană și tratată corect, fără nici o intervenție din partea U.R.S.S. La întrebarea: „Dar în cazul României, U.R.S.S. a intervenit cu ceva?” Șevardnadze a răspuns: „Ceaușescu se opunea democratizării și am ajuns la discuții dure, dar niciodată n-am intervenit în România”.

Rubrică de
EMIL PURICE

Mica publicitate

VÎNZĂRI — CUMPARĂRI

• Vînd TV color import. Telefon 3 94 54 sau 3 23 65. (4494)

• Vînd dublu radiocasetofon marca FISHER. Preț 35.000 lei. Telefon 3 44 42, după ora 16. (4490)

• Vînd Dacia 1300, set Borgo nou. Str. G. Topîrceanu nr. 52 (Turnișor). (4491)

• Cumpăr livadă fină sau casă mică cu grădină în zona Sadu, Sibiel, Săliște. Telefon 2 77 70 sau 7 38 81. (4489)

• Vînd casă proprietate 5 camere 4 2 spații comerciale, garaj, pivniță mare, viță de vie, posibilități două familii și autoturism Olcit 9 500 km. Numai pe mărci. Telefon 1 43 65. (4492)

SCHIMB DE LOCUINȚĂ

• Schimb apartament 3 camere confort I, parter cu casă. Sibiu, str. Ruscilor nr. 5, ap. 1, orele 17—20. (4488)

DIVERSE

• „SIBTOURS” vă oferă excursii de 5 zile în Turcia, Ungaria, Finlanda, Grecia, Polonia, URSS. Informații tel. 1 81 76, 2 68 83, 3 83 84.

• Firma „STYX” vă oferă șansa cîștigării sumei de 20.000 lei, investind doar 1.200 lei. Jucați cu încredere la „STYX” Sibiu, cart. Ștrand, str. Vasile Cărlova 7, zilnic orele 15—19, sîmbăta-duminica închis. (4461)

• MINIVACANȚĂ MTO-RAL — „SATURN” 09 — 17 AUG. 91. Transport, cazare masă. 4 000 lei. Tel. 3 35 82.

• Caut femeie gospodină de casă în vîrstă de 45—50 ani, singur în curte, ofer toate condițiile. Adresa, str. Lungă, nr. 32. (4487)

DECESE

Sîntem consternați de înțetarea din viață în 23 iulie 1991, a ființei dragi nouă, dr. CĂLIN SANDOVICI. Regrete eterne.

Carmen și Călin METES

Vestea plecării neașteptate dintre noi a bunului dr. CĂLIN SANDOVICI m-a întristat profund. Condoleanțe familiei.

Ion UNGUREANU

PROGRAMUL TV

MIERCURI, 24 IULIE 1991

10.00 Actualități. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Super Channel. Worldnet. 12.30 Desene animate. 13.10 Ora de muzică. 14.00 Actualități. 14.10 Interferențe. 14.40 Tineri interpreți de muzică populară. 15.10 Avanzpremieră Tv. 15.20 Audio-vizual magazin. 15.50 Cursuri de limbi străine. 16.20 Stadion. 16.50 Tragerea Pro-

noexpres. 17.00 Știri. 17.05 Conviuiri. Comunitatea bulgărească. 17.40 Cărți și idei. 18.00 Forum. 18.35 Reflector. 19.00 Arte vizuale. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Studioul economic. 21.10 Film serial: „Nick, vîntor de capete” (3). 22.15 Mai aveți o întrebare? 23.00 Actualități. Cronica Parlamentului. 23.30 Pro Musica. 0.00 Recomandări din program.